

ERIK BOMANN LARSEN, 68 år

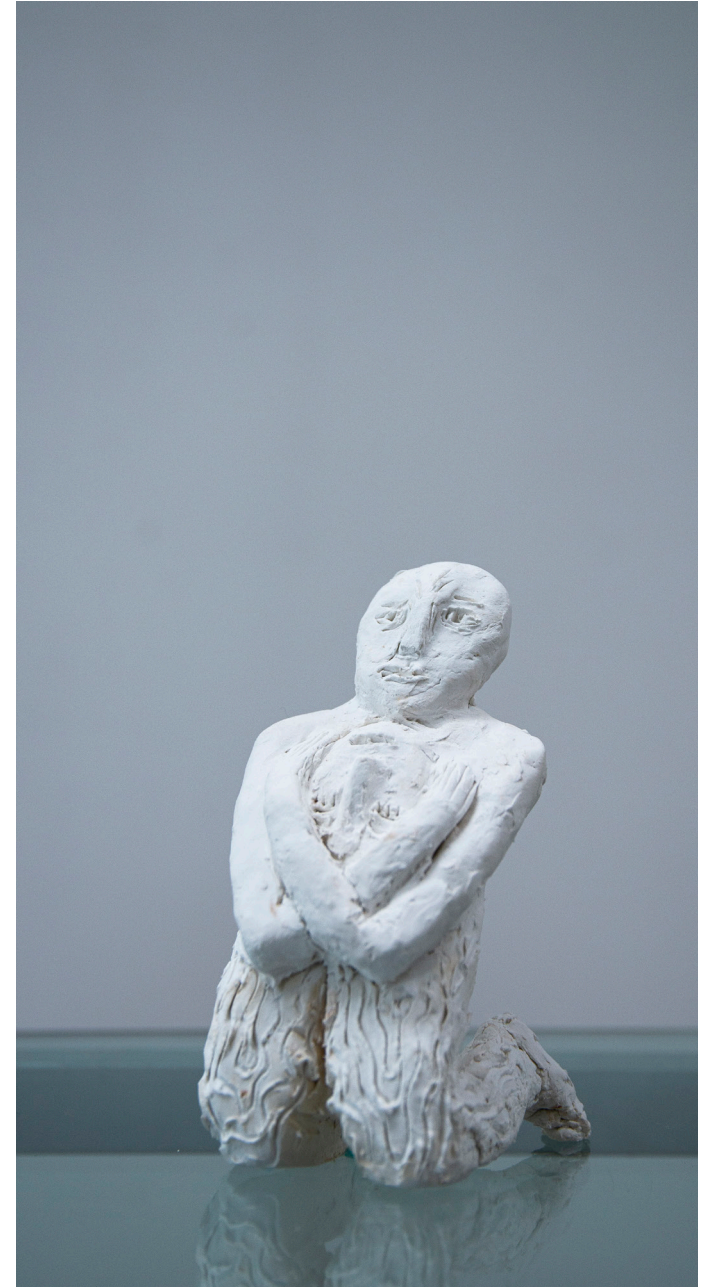
Erik har vært psykiatrisk pasient, siden han var helt ung.

Han bodde i kjelleren i sitt barndomshjem, hos sin mor og har brukt sitt liv på å skrive og tegne, som vitne inn i sin egen psyke, på kanten mellom flere virkeligheter. En av dem, som ses på som tapere i vår kultur, men som i andre kulturer og til andre tider, ville bli sett på som en vis mann – som en kilde å hente fra.

For over 20 år siden giftet han seg med Solveig som var ansatt på kontoret på det lokale psykiatriske sykehus. Hun så hans styrke og var ikke bange for hans sårbarhet. Nå er hans Sunny Road meget kreftsyk.

Min lille figur, viser Erik som ber på sine knær om å få beholde sin Sunny Road her.

(Jeg har 120 tegninger og utallige av hans tekster, som et arkiv om ham)

PALMER NORHEIM (1931-2019)

Portrett av Pappa

- som Indianer og Cowboy og Nedsmeltning

Vi er tre døtre og pappa var familens Høvding. Vi er fjærene i hatten hans, sammen med mamma.

Han var sivilingeniør, bygget vei og broer og sørget for familien aller først.

Hans far kjørte dyr til slakteriet og pappa var en ut av 6 søsken, som tok høyere utdanning og ville ut i verden.

Arbeidet i Libya, og med familien også i Iran, India, Botswana og Zambia.

Pappa ble dement, og led under å miste sin kontroll, sin selvstendighet og verdighet litt etter litt. En sårbar tilstand som mange kjenner seg igjen i.

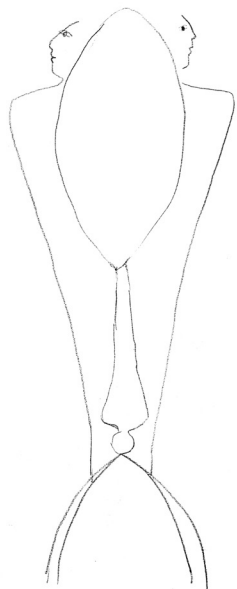

EGIL NJÅ (1938-2019)

Njå var en eksepsjonell gymnasielærer, med speciale i tysk. Han hadde en tung oppvekst, men som gjorde at han utviklet et livgivende ønske om å løfte unge mennesker opp – og undervise dem til å oppnå det beste i seg selv, for livet og hverandre. Hans lille portrett inkluderer et speil, som han jo satte opp for seg selv og andre, mens han levde.

Han reiste mye med sin tyske kone, for å se både vill og temmet natur og kunst, men forsvant mere inn i sin egen verden, da hun døde i en sykkelulykke for 15 år siden. Njå døde tragisk i 2019, da han falt ut av vinduet, mens han var igang med å male huset sitt, sammen med en ung hjelper.

Jeg har et omfattende arkiv med alle hans brev og utklipp fra kulturstoff som han sendte meg gjennom mange år.

KRISTIAN HILDEBRAND (1924 - 2011)

Kristian var en outsider artist og skomaker, som bodde i Hjørring hele sitt liv, i den lille skomakerstue han var født i. Han var «ekte barn» - noe han led meget av hele livet. Han var psykisk syk i perioder og trakk seg vekk fra sosiale sammenhenger. Hans kunst var nødvendighetens kunst, ofte med bruk av skomakersøm og skomakerlær. Til sist ble han, til sin store glede, tatt alvorlig av Vendsyssel Kunstmuseum. Jeg var med til å lage en bok om ham og hans verker, mens han levde.

Hans lille portrett innebærer søm og flere figurer som utgjør en helhet.

Vendsyssel Kunstmuseum har gitt meg store deler av hans samling av tegninger og skulpturer

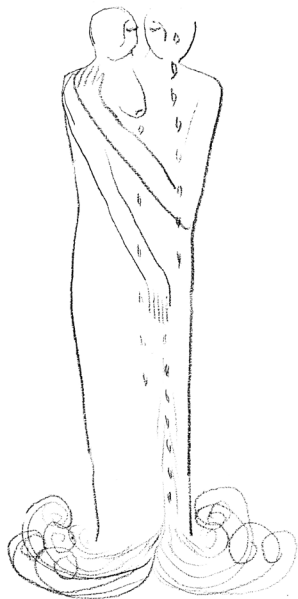
**OLE OG INGER DAVIDSEN,
(1944-2014)**

De druknet sammen i Grønland

De var samfunnets støtter og aktive både i politisk, kirkelig og kulturelt arbeid. Hun som både viceborgmester i Fredericia og kulturudvalgsformand, han som både entreprenør og eventyrer. De reiste meget og Grønland var et av deres yndlingsmål.

De var støttespillere for mange store kulturprosjekter. Bl.a. under oppbygningen av prosjekt Life-boats. Den Selvejende Institusjon Life-boats ble stiftet av dem.

Deres venner i bestyrelsen bestemte seg for å gjennomføre prosjektet i deres ånd og portretter av dem seiler med videre.

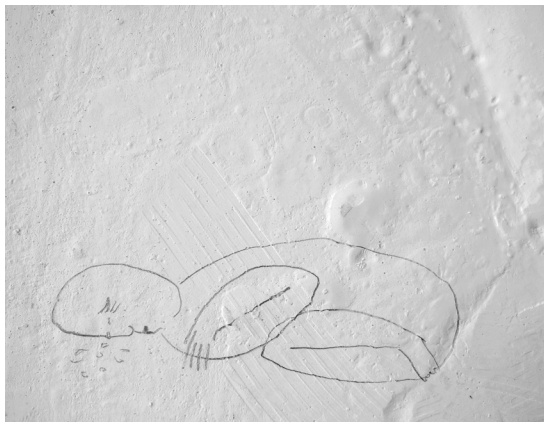

BØNN - ET STED Å HVILE HODET

MAMMA, 86 år.

-Et portrett av min mor, som passet min far i flere år. -En omsorgsperson, som mange pårørende kjenner seg igjen i. -Som både er den som gir sitt fang til de som har tungt å bære, og samtidig skulle trenge et fang til sitt eget tunge hode.

Hun er maler og forholder seg symbolsk til planter og vekster i en livssyklus.

DANSEPIGEN SIGRID, 23 år

Vår yngste datter Sigrid, er danser og fysisk skuespiller. - Og livsbejaende som naturen er det. Hun gir ofte plass til humor og livsglede og er alltid i bevegelse.

TONJE, 32 år

LIVETS TRE

Den siste figuren er et portrett av Tonje Terese: Håpets Heltinne, som Livets Tre.

Etter en drøm jeg hadde, om alle mulige grufulle situasjoner under vann, med nesten druknedød, stiger hun til sist opp av havet og møter et vitalt Livets Tre.

